

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: T. A., narozen „X“,
bytem „X“,

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2019, č. j. MPSV-2019/76612-916,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou zaslanou prostřednictvím držitele poštovní licence, jež byla podána dne 24. 7. 2019 a kterou soud obdržel dne 25. 7. 2019, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2019, č. j. MPSV-2019/76612-916, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 23. 3. 2018, č. j. 108363/18/UL. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně zamítl žalobcovu žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením.

Předmětná žaloba tedy směřovala proti rozhodnutí správního orgánu, na což dopadá právní úprava v § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odstavce 4 téhož ustanovení zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.

Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odstavce 2 věty první téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odstavce 3 věty první téhož ustanovení, připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty

nejblíže následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci řádně doručeno do vlastních rukou dne 23. 4. 2019, jak vyplývá z otištěného razítka dodací pošty, vyplněného data převzetí zásilky a vlastnoručního podpisu žalobce na doručence připojené k napadenému rozhodnutí. Tento den je pak zapotřebí považovat za den oznámení dotčeného rozhodnutí žalobci ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců bylo tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí úterý 23. 4. 2019, dvouměsíční **lhůta pro podání žaloby** počala plynout ve středu 24. 4. 2019 a **skončila v pondělí 24. 6. 2019**, tj. nejblíže následující pracovní den po neděli 23. 6. 2019, na kterou by konec lhůty jinak připadl.

Pro zachování lhůty k podání žaloby tudíž bylo třeba, aby ji žalobce nejpozději dne 24. 6. 2019 předal soudu nebo jemu zaslal prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předal orgánu, který má povinnost ji doručit. To však žalobce neučinil, neboť žalobu soudu zaslal prostřednictvím držitele poštovní licence až dne **24. 7. 2019**, jak vyplývá z podacího razítka na obálce založené na č. 1. 9 soudního spisu, tj. po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Lhůta pro podání žaloby tedy nebyla zachována.

S ohledem na výše uvedené soud shledal, že žalobce podal žalobu **opožděně**, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu pro opožděnost odmítl. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 26. srpna 2019

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.